

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Adnotationes || Et Meditationes || In Evangelia Qvae || In
Sacrosancto Mis-||sae Sacrificio || Toto Anno || Legvntvr;||**

Nadal, Gerónimo

Antuerpiæ, M. D. XCV.

Annuntiatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78158](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78158)

DE ANNUNCIATIONE

L V C. I.

In cuij. imaginem adnotatiuncula.

crvj.
I.

- A. *Conuentus Angelorum, ubi declarat Deus incarnationem Christi, & designatur Gabriel legatus.*
- B. *Veniens Nazareth Gabriel, sibi ex aere corpus accommodat.*
- C. *Nubes in caelo, unde radij ad Mariam Virginem pertinent.*
- D. *Cubiculum, quod visitatur Laureti in agro Piceno, ubi Maria.*
- E. *Ingitur Angelus ad Mariam Virginem, salutat eam, assentitur Maria, fit Deus homo, & ipsa Mater Dei.*
- F. *Creatio mundi, quo die Deus factus est homo.*
- G. *Eadem die Christus moritur, ut homo perditus recreetur.*
- H. *Pie credi potest Angelum missum in Limbum, ad Christi incarnationem Patribus annuntiandam.*

EVANGELIUM MISSÆ.

L v c. I.

IN^o mense autem sexto ^b missus est Angelus Gabriel à Deo in ciuitatem Galilææ cui nomen Nazareth, ad ^c Virginem desponsatam viro cui nomen erat Ioseph, de domo Dauid, & nomen Virginis ^e Maria. ^d Et ^e ingressus Angelus ad eam, dixit; ^e Ave gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus. Quæ cum audisset, turbata est in sermone eius, & cogitabat qualis esset ista saluatio. Et ait Angelus ei; Ne timeas Maria, inuenisti enim gratiam apud Deum. Ecce concipies in utero, & paries filium, & vocabis nomen eius **I E S V M**. Hic erit magnus, & filius altissimi vocabitur; & dabit illi Dominus sedem Dauid patris eius; & regnabit in domo Iacob in æternũ, & regni eius nõ erit finis. Dixit autẽ Maria ad Angelũ; Quomodo fiet istud? quoniã virũ nõ cognosco. Et respõdens Angelus, dixit ei; Spiritus sanctus superueniet in te, & virtus altissimi obũbrabit tibi. Ideoque & quod nascetur ex te sanctũ, vocabitur filius Dei. Et ecce Elisãbeth cognata tua, & ipsa concepit filiũ in senectute sua; & hic mensis est sextus illi, quæ vocatur sterilis: quia nõ erit impossibile apud Deum omne verbũ. Dixit autem Maria; Ecce ^e ancilla Domini, fiat mihi secundũ verbum tuum. Et discessit ab illa Angelus.

A D N O.

HÆc imago appositæ in hunc locum relata est, quia eodem die filius Dei homo factus est, & homo Deus crucifixus; quod Ecclesia representat ubi xxx. Martij Annunciationem Virginis Mariæ celebrat: etiamsi sapienter in Christi passione celebranda sequatur plenilunium primum mensis primi post vernalis æquinoctium; quod tamen semper xxx. diem mensis Martij indicat.

A. Quæ Deus futura esse constituit, e a omnia in sua æternitate constituit: illud simul statuit, quando sint exequenda, ubi, quo pacto, per quos. Neque verò rerum nouitate, ubi sunt, mutatur; non enim semper tempori addicitur diuinitas; sed à Deo omnia ex æternitate fiunt, quæ nobis in tempore, est, eius æternitas omnibus temporibus præsens maxime; neque intelligi potest aliquid nunc fieri, qui in æternitate nunc, ut ita dicam, præsentius non fiat. Hæc propterea dicta sunt, ut intelligamus quæ æterno consilio Deus prædestinauerat, & ex sua æternitate fecit, hodie esse facta. Fit igitur conuentus celeberrimus omnium Angelorum in cælo Empyreo ante diuinitatem, ostendit Pater Deus velle se in terram mittere Filium, declarat Trinitas diuina se illum velle hominem facere, designatur Archangelus Gabriel, aduoluit mentis genua ante diuinitatis infinitam maiestatem, pronuntiatur ad sacratissimam Virginem legatus, ex præscripto mandatum à Deo accipit, mittitur Nazareth in Galilaam, dantur illi comites complures Angeli; erigitur omnium animis tantæ rei expectatione, conuertunt in Galilaam animos, Gabrielem votis & comprobatione prosequuntur.

B. Benedictione à Deo accepta penetrat cælos omnes Gabriel, salutatur ab Angelis cælorum motoribus festiuè, iam tenet ætra, ibi verò corpus sibi accommodat humanum diuina virtute splendidissimi atque elegantissimi adolescentis, hunc circumuolant Angeli comites.

C. Nubes, vnde rãdy ad Mariam Virginem pertinent; hæc nube nititur Gabriel. Significat verò nubes obumbrationem virtutis Dei superueniente in Virgine sancto Spiritu; agere enim sancto Spiritui in utero Virginis sacrosancto, ipsa etiam diuina virtute cooperata est, ut verè esset Dei & hominis mater. Itaque diuina operatio humanæ infinita finita est atque imperata, quod ex nubis obumbratione intelligimus; quasi illa remissio sit atque accommodatio virtutis immense, quæ faciebat Virginem posse quam habebat

facultatem ut mater esset, eam exercere, atque ad diuinam prolem applicare.

D. Cubiculum idè quod Laureti in vico terriorij Recinatensis agri Piceni summa & frequentia visitur, & deuotione celebratur. Incolectulus, caminus, & ad focum ollula, armarium, fenestra; quæ omnia tenuitatem Virginis & paupertatem indicant: quæ ut oculus pateret, non potuerunt omnes parietes depingi, non sacra cellula ianua, non fenestra. Hic eo tempore orabat Virgo celestis, & de Filij Dei incarnatione commentabatur ac meditabatur studiosissime; & præter alia merita præstantissima, illud etiam ardens desiderium quo in aduertum Melchia ferebatur, causa esse potuerit, non ut Deus homo fieret, sed ut ex ea potissimum homo fieret. Habet autem in canistro paratam materiã, & instrumenta virginialium operarum.

E. Ingređitur in præteritò ad eam Angelus, salutat: turbatur animus Virginis sanctissima atque pudentissima dum laudes suas audit, & veretur ut incolumè pudorem teneat, & tuetur virginitatem, quam Deo voto consecrauerat. Verbis illam Gabriel confirmat suauissimis: consentit diuine voluntati celestis Virgo cum summa fidei, humilitatis, magnanimitatis, aliarumque diuinarum virtutum conspiratione; Ecce, inquit, ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Quæ verba cum cõpleret fecit Deus excellentissima illa sua potentia atque miserationum opera, quæ alia eius omnia opera longo interuallo antecellunt: eodem enim temporis momento creauit animam Christi omnium in humana specie præstantissimam, formauit corpus in tanta paruitate consummatissimũ, hæc uniuert, & inuicem, & verbo Dei. Itaque factus est filius Dei homo unione illa hypostasis diuina immensa, simul anima Christi absque ullo merito, sola persona & unionis dignitate collata est summa gratia, & beatitudo, atque harum plenitudo; ex qua plenitudine innumerabiles homines gratiam accipere possent & salutem: simul obtulit Christus Patri ut mortem, ita labores vitæ suæ omnes, & passionem, & mortis omnes acerbitates pro mortuorum redemptione ac liberatione. Itaque meriti Christi summa illa virtus atque efficacia iam inde exiit: neque verò unquam accessionem accepit Christi meritum, idè omni sua merito unione est promeritus; perfectus enim semper fuit homo Christus, perfectus semper est operatus, eo copiosior celebratur illa Christi

Christi IESU redemptio. & amplior lotio. Ad-
didit singulare illud miserationis mysterium;
gloriam enim anime ne in corpus rediret in-
hibuit, ut sua virtute & maiestate passiones
eius vite mortaliter vel mortem ne impediret. Fit
mater Dei omnipotentis Virgo humilis atque
paupercula, adorat hominem Deum Gabriel &
comites Angeli, adorant in celo omnes Angeli re-
verens hominem factum Regem suum ac Dominum;
simul omnes suum honorem deferunt Matri Dei,
illam laudant, illam adorant. Sentit ipsa divina
virtute se concepisse in utero, intelligit Matrem
se factam esse Dei, sentit non solum in utero di-
vinam prolem, sed in animo & in spiritu suo di-
vinam augeri virtutem, dona Dei multiplicari,
charismata incrementum; impletur omni suavitati
caelestis, adorat atque magnificat eius anima
Dominum, exultat in spiritu in Deo salutari suo,
id est Deo IESU filio suo. Sedit uniuersus orbis
se esse nobilitatum aduentu diuinitatis in carne,
laudant celi Dei immensam benignitatem, exultat
terra, collaudant omnia Deum. Consecrata lega-

tionem Gabriel honorificentissime saluata a Vir-
gine in calu euolat, dissoluitur in auras adoles-
centis figura quam acceperat.

F. Confirmat Ambrosius creatum Mundum l. 1. Exa-
ipso vere: numerantur autem anni Mundi à mer. c. 4.
creatione ad natiuitatem Christi, que fuit xxxv.
Decembris: quo fit ut intelligamus, ad nati-
uitatem Christi in utero etiam numerari an-
nos Mundi à creatione. Itaque eodem die di-
cemus creatum primum hominem xxxv. Mar-
tij, & Deum factum hominem; nouem scilicet
mensibus ante xxxv. Decembris; factumq; eodē
die primum hominem in animam uiuentem, &
secundum in spiritum uiuificantem. Ad hec

addi potest auctoritas Athanasij & Augustini.
G. Eodem die in cruce nostra crimina suo ad An-
sanguine & morte Christus expiauit quo con-
ceptus est.

H. Pie credi potest missum Angelum ad an-
nunciandum Patribus incarnationem Dei in
Limbam.

Athan.
lib. quest.
Aug. 2.
p. q. uet.
& no. 14.
q. 55.
Aug. li.
18. de ci-
uit. Dei
c. 54. &
l. 4. de
Trin. c. 5

MEDITATIO.

Fecisti tu, Domine IESU, initio Adam &
Heuam primos homines, sed è terra Adā,
cui spiritum uitæ inspirasti, ex huius costa He-
uam, ut mater esset cunctorum uiuentium:
sed simul vocari uoluisti nomen eius Isā, id
est uirago, quod de viro esset sumpta: Adam
extra Paradisum creasti, Heuam in Paradiso,
os de ossibus Adam, & carnem de carne; qua-
propter relicturus esset homo patrem & ma-
trem, & uxori suæ adhaerens. Magna sunt
hæc tuæ sapientiæ & potentia sacramenta; nõ
solum in te & sponsa tua Ecclesia, sed in te
& Matre tua uirgine, quæ simul sponsa tua
est. Oro te uerbum Patris æterni coæternum
& consubstantiale, uerbum caro factum, ut
nobis illa aperias mysteria, obsecro per nati-
uitatem tuam in utero Matris uirginali. Conci-
pente primum fidem, spem, & charitatem in
me, deinde spiritum simplicitatis & humili-
tatis profundæ, & audite. Adam me repræ-
sentauit, Heua matrem meam: nam cum præ-
scirem uirumque esse peccatum, & corruptum
iri per peccatum nature humanæ inte-
gritatem, quam ego integram uolueram, fuit
meæ sapientiæ, simul & misericordiæ, ut si-
mul designarem alium Adam, aliam Heuam;
ut quod primus homo deformauerat, secun-
dus restauraret, & naturam humanam non

solum corruptione contracta liberaret, sed
diuina perfectione nobilitaret. At, sancte IESU,
quo nam pacto te Adam representauit
peccator innocentem & sanctum? Rectè, quia
ille peccatum admisit, ego deleui; ille peccato
implicauit & se, & suam posteritatem, ego
explicauit & illum, & eius posteros & libera-
ui: fecit ille peccatum, ex quo peccatores co-
stituti sunt multi, ego factus sum peccatum,
hoc est hostia pro peccato, unde multi con-
stituti sunt iusti, & sicut deriuatum est unius
delictum in omnes, ita mea unius iustitia in
omnes permanuit. Ex Adâ peccato miseria
& poenæ omnes humana fluxerunt, Satanæ ty-
rannis, hominum infernus; per me peccatum,
hostiam uidelicet peccati, & meam crucem, mi-
seria illa deleuit, Satan cõfutus & victus, ne-
cæ mors, infernus superatus. Quæ cum ita
sint, fit ut primus Adam rectè atque ordine
dicatur mei forma atque typus per dissimili-
tudines. Cæterum similitudines quibus me
ille representauit, magno intervallo anteces-
si; ille animam accepit à Deo, ego diuinitatem
& animam; illius anima prædita fuit gratia &
donis spiritualibus, mea ornata summa glo-
ria, gratia, & donis caelestibus; illius corpus
accepit Deus è terra uirgine, & cui nondum
maledixerat, meum ex Maria uirgine, cui sem-
per

Rom. 5.
2. Cor. 5.

per benedixit; Adamū creauit Deus extra Paradisum, meam incarnationē fecit & humanitatē extra cælū; tulit Adam Deus & posuit in Paradiso, vt operaretur & custodiret illū, me in Ecclesia Dei viuētis, vt illic eius salutē operaret, & illā ab aduersarijs potestatibus defenderem. Nam fuit Ecclesia mea Paradisus meus, (delicia enim mea fuere, esse eum filijs hominum) vbi arbor vitæ crux mea est, quæ vitā sempiternā mortalibus produxit; vbi etiā arbor scientiæ boni & mali, sed longè mitior, nam qui illic Dei præceptum prauaricatur, dono originalis iustitiæ perpetuò priuatur, in Ecclesia qui in Deum peccat, priuatur quidem gratia & donis, sed quæ possint per Sacramenta recuperari: vbi non quatuor flumina solum, sed quinque diuinæ misericordiæ & gratiarum è manibus meis, & pedibus, & latere fluunt. Heuam præterea nonam vetus illa significauit, Mariam Virginem Matrem meam; illa ex costa Adæ est formata in originali iustitiā & gratia, ex quibus excidere posset, vnde etiam excidit; hæc creata est à me sancta & immaculata, & in excellenti gratia confirmata, ex ossē meo, è singulari scilicet crucis meæ merito. Hanc enim in Ecclesia mea exhibui gloriosam, non habentem maculam aut rugam, aut aliquid huiusmodi, sine peccato, sine peccati fomite; & ex costa mea dormientis, id est mortui in cruce: ex virtute enim crucis meæ omnem est perfectionem consequuta. Fuit igitur hæc Issa longè nobilior quàm illa, de meo excellenti priuilegio; etenim sicut ego eram & sum homo perfectus, ita etiam illa mulier perfecta: hinc intelliges me in Paradiso Heuā formasse, quod Ecclesiam meam significaret & matrem. Fuit illa Heua mater cunctorum viuētium, hæc mea, qui sum vitā sempiterna omnium & Angelorum & hominum; illa peccati concepit in Satana tentatione, mea concepit me iustitiā in finitum in Archangeli salutatione, & incarnationis meæ annunciatione; illa peperit peccatum comedens ex pomō vetito, mea me peperit peccatum, hoc est hosiā pro peccatis omnium; illa dedit marito pomum in quo peccaret, mea dedit me Ecclesie: vnde à peccato mundaretur: Heua illa amica serpentis Diaboli aliquando fuit, hæc nunquam fuit, nec ego permisit vt esset; posui enim inimicitiam inter serpentem Damonem & hæc dilectam meam Heuam, & inter semen serpentis peccatum ac semen meæ Heuæ me, qui

fui peccatorum expugnator: & non solū hoc semen contriuit femem serpentis, & omnem eius potentiam enervauit, sed hæc etiam mea Heua caput serpentis contriuit in suo semine; & non solum alia peccata, sed originale etiam superauit, nulli subiecta peccato, nullo infecta. Huic meæ Sponse vt ego adhererē, & ex ea carnem sumerem, exiui à Patre, veni in mundum, fui à Patre derelictus; reliqui Matrem vt Sponsa mea Ecclesie adhererē. Initio igitur tuæ creaturæ, magne IESV, in primo homine & in prima femina qui suam innocentiam amiserūt, significasti futurum, vt illa iactura restauraretur: itaque dedisti perfectissimum alium hominem, & aliam perfectam feminam, te & matrem tuam. Hanc vt decuit filium formasti excellentibus donis ornata, corpore purissimo atque elegantissimo, anima etiam si specie humana, tamen potentissimè perfectissimis donata, & sublimi quadam naturæ indiuidualis bonitate, sensibus vt viuacissimis, ita mundissimis. Et ea quidem naturalia bona Marri tuæ cōtūllisti; quæ nostra infirmitas pro dignitate celebrare non potest vel intelligere; caligat tamen longè magis nostræ mentis acies, vbi dona spiritualia Matris tuæ considerare intendit, gratiam secundum tuam maximam, virtutum ac donorum spiritualium eximia priuilegia, atque excellentias singulares. Quocirca nulla, vbi de peccatis agitur, de Matre tua fit mentio, nullus, vbi de originali peccato tractat, Matrem tuam comprehendit. Vt de natura pulchra & sancta est amica tua & Mater, excelsæ IESV, & macula nulla in ea vel fuit vel est. Et quid mirum? quid non te dignum, si Matrem tuam Dei tanta gratiarum & donorum plenitudine cumulasti? Quis enim homo non similibus donis matrem suam ornaret si posset & si eliceret? Ex huiusmodi Matre Virgine sacrosancta voluit Pater tuus, voluisti tu, voluit Spiritus sanctus vt tu carnem acciperes, immaculatam ab immaculata, & fieres homo perfectissimus ex perfecta Virgine. Magnum fuit miraculum vestræ Trinitatis Dei vnus, & omnibus secularis inauditum; tāta præstantia mulierem formare, & tamen ea nihil aliud quàm femina erat; diuinis ornamentis erat decorata, sed tamē mulier, nihil aliud: Mater verò erat Dei, & hæc gloriæ sublimitas faciebat, vt supra omnes Angelos & homines esset Deo gratiosa, vt cali terræ que esset domina & regina, vt

na, vt supra omnem puram creaturam eſſet
particeps diuinitatis: erat tamen ipſa tãtum-
modo creatura. At tu, admirabilis I E S V, &
omnibus donis illam, nō ſolū omnes alias
creaturas longè antecellis, & illo vnionis tuæ
hypostatice inſinito interuallo: nam es Deus
& homo in vnitate diuinæ hypostaticeos &
perſonæ tuæ. O immenſam Dei bonitatem
& virtutem! ō diuinæ miſericordiæ & iuſtitie
opus incenarrabile! Quis audiuit vnquã tale?
Quis vidit huic ſimile? Nihil eſt, nihil fuit,
nihil erit vel tale vel ſimile. Angeli quidem
audierant hoc opus, viderant etiam in Deo;
ſimile tamen vel tale non viderant, non au-
dierant: quapropter diuinis laudibus illud
proſequuntur in altiffimis, nec tamē integrè
aſſequuntur illius operis maiestatem; quo fit
vt ſemper dicant; Quis eſt iſte Rex gloriæ?
Vnitus eſt tu verbum Dei Patris omnipoten-
tis humanitati iſti excellentiffimæ, factus eſt
homo; quis aſſequi vel cognoſcere hęc vnio-
nem poſſit, niſi quantus ſit Deus qui vnitur
perfectè nouerit? Immenſus eſt tu Domine
I E S V, factus eſt tamen certa meſura homo;
inſinitus factus eſt finitus, immortalis factus
eſt mortalis; imparibilis factus eſt patibilis,
omnipotens factus eſt infirmus; & per vnio-
nem naturæ diuinæ & humanæ in perſona
tua feciſti, vt cōſeruata vtriuſque naturæ pro-
prietate, diuina de humanis, humana de diui-
nis verè in te dicerentur, non cōfunderentur
tamen naturarū proprietates, nec in altera
natura alterius proprietates ineſſent. O Tri-
nitas, ſubſtãtia, diuinitas, bonitas, vnitas om-
ni ſubſtãtia, diuinitate, bonitate, vnitate ſu-
perior atque præſtantior, quæ lucem habitas
inacceſſibilem! Amas tu vnitatem vnitas im-
menſa Deus trine, voluiſti vt vnum ſint ho-
mines, quemadmodum vos vnum eſtis: vos
quidem natura inſinita vnum eſtis, Pater, Fi-
lius, & Spiritus ſanctus: fieri nō potuit vt na-
tura humana hoc modo diuina eſſet natura,
nec conuerſi potuit natura humana in diui-
nam: quod fieri potuit poſt hanc vnitatem
præſtantiffimum & diuinum bonum feciſti,
vt in vnitate ſecundæ perſonæ natura diuina
& humana vnirentur; & fieret Deus & ho-
mo vnus Chriſtus. Altius leuari non potuit
creatura: itaque hęc laus eſt poſt tuæ vnitatis
gloriam maxima. Duæ aliæ ſunt creatæ vnio-
nes, gratia, & gloria: has ſummas codē tem-
poris momento creasti in Chriſto; & per ip-
ſum homines ad vnionem gratiæ tuæ & glo-

riæ exaltaſti. Admirabiles ſunt aliæ etiam tuæ
potentiæ & miſericordiæ vniones: veriſſimè
dixit, Pater æterne, filius tuus, & orauit effica-
ciſſimè, vt & Apoſtoli, & qui per ipſos eſſent
credituri, vnum eſſent, ſicut & vos inter vos
vnum eſtis, nam illa eſt ſumma inter vos &
nos vnio, ſi tibi primū per gratiam à Chri-
ſto acceptam ex illius excellentiffimis vnio-
nibus coniungamur, dein per gloriam. Sis be-
nedictus in æternum Deus trinus & vnus,
omniū diuinarū vnionum author & cōſum-
mator: feciſti tu ſublimes illas Chriſti vnio-
nes hodie in vtero Virginis, quam tibi prius
excellenti gratiæ, & charitatis, & virtutum, &
donorum vnione copulaueras. Itaque cū
ex hac vnione, & ſplendore tuæ gratiæ, in ex-
celſa quadam contemplatione verſaretur,
miſiſti ad eam è cœlo Archangelum Gabrie-
lem; ex quo quum laudes ſuas audiret, fecit
perfecta eius humilitas & Dei zelus vt turba-
retur; & cogitaret qualis eſſet ſalutatio illa.
Non timuit Angelum, erat enim colloquijs
& viſitationibus Angelorum aſſuefacta cœ-
leſtis Virgo, ſed laudari quò maior eſt humi-
litas minus pati poteſt: oportuit ſummæ hu-
militatis actum præcedere, vt præclariffimū à
Deo beneficium acciperetur. Ab hac autem
humilitatis & zeli trepidatione confirmata
diuinitus per Angelum, coniunxit cum hu-
militate profunda excellētem animi magni-
tudinem, rota in Deum erecta, & in eius po-
tentias bonitatis & ſapientiæ introducta. Vbi
audiuit ſe cōcepturam, eredit quidē abſq;
vlla dubitatione ita futurum, ſed eius magna-
nimitas nixa humilitate fecit, vt auderet ro-
gare ab Angelo tanti myſterij rationē. Credo,
Angele ſancte, ita futurum vt dicis, ſed ſimul
ſcio me meam virginitatem Deo ſanctè de-
uouiſſe, quam eius prouidentie curæ eſſe non
dubito: ſcio verbum Dei carnem humanam
ſuſcepturum, & quidem ex Virgine alma per
hoc admirabile datum iri domui Dauid: ſcio
quòd creaturis ſit notum illud Dominus
ſuper terram, vt ſœmina perfectum virū vte-
ro complectatur: intelligo viam huius, & con-
ſummam viri, & incarnationis rationem, om-
nem intellectum ſuperare; & hanc viam item
ſcio Synagogam eſſe negaturam: verū quò
hęc maiora ſunt, & diuina, & recondita
magis, eò aſſeret animo meo conſolationem
maiorem, ſi rationem aliquam mihi aperias
qua illa ſient, vt Dei miſericordiam & virtu-

tē in me agnoscam, & laudem vberius. Quum hoc fecisset Gabriel, & quā de tam sublimi mysterio fide erat complexa diuina Virgo singulari luce fuissent illustrata, consequutū fuit illud responsum omnibus & Angelis & hominibus adorandum; Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum; per quod responsum & consensum parata est hominibus salus & gloria sempiterna; Verbum Dei caro factum est, & habitauit in nobis, vt nos Deus faceret suā diuinitatis participes, & natura consores. Tu me prædicas, Angele Dei, gratia plenam, mecum esse Dominum, me benedictam inter mulieres, quā Deum sim conceptura & paritura superueniente in me Spiritu sancto, obumbrante altissimi virtute; hæc omnia faciunt, vt toto pectore & animo, toto corde me Domino subijciam & dedam, & plenius agnoscam me esse eius ancillam: itaque Domino vt ancillam me totam offero & permitto. Quum verò sentiam me occupari immenso Spiritus sancti amore, & virtute diuinitatis obumbrari & refici; his viribus freta desidero, volo, & consentio vt fiat mihi secundum verbum tuum, & fiat in me verbum Dei homo, & filius Dei meus filius. Gloria sit Deo in altissimis; laudent eius bonitatem & virtutem Angeli, omnes mortales, coelum, terra, omnis creatura. Cognoueram Dei mirabilia in creaturis, promissiones Dei diuinas noueram in lege, & ante legem, & in Prophetis; sed opus nunc video supra omnem admirationem positum; instauratur creatura diuino filij Dei commercio, adimplentur Dei promissiones & iusturandum; Paruulus enim natus est in vtero meo, qui semper ex vtero Patris æterni nascitur, qui natus est ante Luciferum; & filius datus est nobis, & factus est principatus super humerum eius, & vocabitur nomen eius Admirabilis, Consiliarius, Deus, Fortis, Pater futuri seculi, Princeps pacis. Natus est qui legis umbras discutiatur, & mysticas significationes impleat per gratiam suam & veritatem, & suā humanae economiæ mysteria. Exultemus, fratres, in Domino, & in potētia virtutis eius, quia est incarnatus eius filius. Exultate filiae Ieri. 40. Hierusalem omnes; Consolamini, consolamini popule meus, dicit Deus vester. Ecce in vtero Virginis fecit Deus noua omnia; postea nascetur in quo fecit Deus omnia, & cognoscetis ea: verè iam est in vtero Matris

Deus absconditus, Deus Israël saluator. Non est quod amplius dicatis; Vtinam disrumperes coelos, & descenderes: descendit enim Dominus, & à facie eius altitudines superbia defluerunt; depositi sunt potentes de sede, exaltati humiles. Ex his, pie mediator, vberimum fructum, & in mente tua, & in corde potes reponere si attendas, si rumines, si sensus interiores spiritus applices: illud enim comperies, similiter fieri spiritus & gratiā diuinā vnionem ad cor tuum. En præuenit te Dei eudocia & gratia: audi verò Deum, quasi te salutantem, tibi offerentem suam gratiam, vel gratiæ suæ incrementum, Deum tecum futurum; benedictione eius te esse ornandum: hæc agnosce dona tibi præstò esse à diuinitate. Responde tu primùm per profunda humilitatis exercitium & turbationem; excipiet atque reficiet tuam trepidationem piā benignus Dominus; rationem suæ gratiæ & vim tibi exponet; eam ex te non esse, sed à Dei bonitate & misericordia, tibi tamen quærendam esse, vt eam inuenias, vt in corde tuo concipias Dei Spiritum, & vt aqua reficiaris in vitam æternam saliente. Intelliges gratiam præterea tibi offerri, vt concepta illa eiusque virtute in corde tuo, ex illa in actiones diuinas exeat, & parias opera celesti gloria digna, quasi Christum ipsum in tuis operationibus. Nihil verò hîc dubites, nihil vacilles ob rei magnitudinem; sed fide ac spe confirma cor tuum, adhibe charitatis candorem & vim: fiet vt sentias spiritu mentis tuæ, quemadmodum in te formetur Christus, eius amore in te superueniente quo nos dilexit Deus; sentias potentiam virtutis Dei, quod est verbum incarnatum, & pro nobis crucifixum & mortuum. Hæc cordi tuo spiritualia indicia erunt, huiusmodi spiritualis sensus, superuenientis in te gratiæ, & tibi offerentis filium Dei; quæ omnia dona Dei celestia intellige in te non esse superuentura, nisi per humilitatem, & fidem, & aliarum virtutum conspirationem. Consentias itaque tangente Deo cor tuum per Spiritum sancti illuminationem & gratiam, illi motioni coopereris gratia subleuatus & erectus, sine qua mouere te ad iustitiam coram Deo tua voluntate non potes. Sit benedictum in secula verbum Patris æterni incarnatum, qui est Christus IESVS. Amen.